

คำวินิจฉัย ที่ สค 20/2549

คำให้การในสำนวนสอบสวนวินัย แม้ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนวินัย แต่เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ศาลจังหวัดลพบุรีได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกนาย ฉ. (กำนันตำบลเขาสามยอด) ในความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่ากรณีนี้ สามารถเปิดเผยสำนวนการสอบสวนวินัยให้แก่ผู้ร้องเรียน (ผู้อุทธรณ์) ได้โดยไม่ต้องรอให้การสอบสวนวินัยแล้วเสร็จ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยคำให้การในสำนวนการสอบสวนวินัยจะทำให้การสอบสวนวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกลับแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและกระบวนการสอบสวนวินัยของจังหวัดลพบุรี อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในการตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ 2 คำให้การในสำนวนสอบสวนวินัยจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 31/2549

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษผู้อุทธรณ์ เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์และผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาและผู้อุทธรณ์ที่การสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและสำนักงานกฤษฎีกามีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว ข้อกล่าวอ้างที่ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์จึงไม่อาจรับฟังได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับและมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ประกอบกับเรื่องที่สอบสวนคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและเสนอให้ลงโทษผู้อุทธรณ์โดยอาศัยพยานบุคคลเป็นหลัก จึงมีความจำเป็นที่ผู้อุทธรณ์จะต้องทราบข้อพยานเพื่อจะได้มีโอกาสต่อสู้หักล้างข้อกล่าวหาให้ถูกต้องเป็นธรรม แม้ระหว่างการสอบสวนคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจะมีความเห็นให้กำชับให้ปกปิดข้อพยานหรือชื่อบริษัทจัดหางานของพยานตามที่พยานร้องขอ ซึ่งขณะสอบสวนผู้อุทธรณ์ยังคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ราชการจึงอาจใช้อำนาจกระทำการที่มีผลกระทบต่อพยานหรือกิจการของพยาน แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ได้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ราชการไปแล้วจึงไม่อาจกระทำการใดๆ ที่จะ มีผลกระทบต่อพยานหรือกิจการของพยานที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงแรงงาน จึงไม่มีเหตุที่พยานจะต้องหวั้นเกรงอิทธิพลของผู้อุทธรณ์ต่อไป ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงของผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีว่า มีพฤติการณ์ที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใด

สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหาคนอื่น เนื่องจากผู้อุทธรณ์และผู้ถูกกล่าวหาคนอื่นถูกกล่าวหาว่าร่วมกันกระทำความผิด ผู้ถูกกล่าวหาแต่ละคนจึงมีความสัมพันธ์ต่อกัน จึงเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์สมควรได้ทราบรายละเอียดในคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาคนอื่นและพยานอื่นทั้งหมด ซึ่งในส่วนนี้ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีพฤติการณ์ที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใดเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการเปิดเผยข้อพยานและถ้อยคำพยานบางส่วนในรายงานการสอบสวนที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 75/2549

กระบวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงได้ยุติแล้ว โดย สพท. สุพรรณบุรี เขต 1 ได้มีคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ถูกลงโทษแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ย่อมไม่ก่อให้เกิดผลต่อกระบวนการสอบสวน แต่จะทำให้เกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้ถูกลงโทษต้องการนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้ในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนเองและไม่มีพฤติกรรมที่จะทำให้เชื่อว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินผู้เป็นพยานแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทุกคนในสำนวนการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรงของผู้ถูกลงโทษจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า สพท. สุพรรณบุรี เขต 1 ได้ให้สำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง (สว.6) ไปแล้ว ผู้ถูกลงโทษจึงควรมีสิทธิที่จะตรวจดูต้นฉบับรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไม่ร้ายแรง (สว.6) ได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 2/2550

กรณีที่คำให้การของผู้อื่นที่พาดพิงถึงผู้ถูกลงโทษทั้งที่เป็นบันทึกการให้ถ้อยคำ และที่สรุปไว้ในรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงและรายงานผลการสอบสวนทางวินัย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ถูกลงโทษและเจ้าหน้าที่อื่นอีก 3 รายในสำนักงาน ในกรณีกล่าวหาเรื่องเดียวกัน คำให้การของผู้อื่นทุกรายจึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน และมีผลพาดพิงถึงผู้ถูกลงโทษ ผู้ให้ถ้อยคำเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงาน ซึ่งมีหน้าที่ต้องให้ข้อมูลความจริงต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ประกอบกับเรื่องที่สอบสวนเป็นกรณีการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และผู้ถูกลงโทษได้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ในสำนักงานแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบอันก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้ให้ถ้อยคำ และไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการทางวินัยต่อไป ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้ถูกลงโทษ ผู้ถูกลงโทษจึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารคำให้การของผู้ให้ถ้อยคำทุกรายดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ถูกลงโทษทราบได้

11. การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนและชื่อพยานบุคคล

คำวินิจฉัย ที่ สค 117/2550

ผู้แทนจังหวัดบุรีรัมย์ชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า จังหวัดบุรีรัมย์ยินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผูุ้ทธรณ์ทั้งหมดจำนวน 20 รายการ แต่ขอปิดชื่อพยาน และข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงตัวพยานไว้ เนื่องจากพยานเป็นผู้ที่ต้งบ้านเรือนอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกันกับผูุ้ทธรณ์ซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีกว่าคนอื่นๆ ในพื้นที่ และญาติของผูุ้ทธรณ์ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการอยู่ในพื้นที่เดียวกับพยาน หากมีการเปิดเผยชื่อพยานอาจทำให้มีผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนเสียหาย และอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า การที่จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยรายงานการสอบสวนทางวินัยโดยปิดชื่อพยาน ทำให้ผูุ้ทธรณ์ไม่อาจตรวจสอบหรือรู้ว่าพยานเป็นใคร เกี่ยวข้องอย่างไร ไม่อาจโต้แย้งหรือแสดงเหตุผลเพื่อหักล้างน้ำหนักพยานบุคคลนั้นๆ ได้ จึงต้องการให้เปิดเผยชื่อพยานและข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยผูุ้ทธรณ์ทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้การสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและได้มีคำสั่งลงโทษผูุ้ทธรณ์แล้ว จึงย่อมมีเหตุผลอันสมควรที่ผูุ้ทธรณ์จะขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เพราะมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผูุ้ทธรณ์โดยตรงในการที่จะนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของตนต่อไป

สำหรับประเด็นที่ขอให้เปิดเผยชื่พยานนั้น เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยวินิจฉัยว่า ผูุ้ทธรณ์กระทำความผิดวินัยโดยพิจารณาจากพฤติการณ์ของผูุ้ทธรณ์ในการรับซื้อฝากที่ดินที่ก่อให้เกิดการโต้แย้งสิทธิ จนมีการร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชา มิได้วินิจฉัยโดยรับฟังคำให้การพยานบุคคลเป็นหลัก พยานเป็นราษฎรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกันกับผูุ้ทธรณ์และมีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมด้อยกว่าผูุ้ทธรณ์ การเปิดเผยชื่อพยานอาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อพยานได้ และหากให้มีการเปิดเผยชื่อพยานก็อาจคาดหมายได้ว่าในภายหน้าประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายได้ และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยชื่อพยานจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2541 เรื่องหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวนอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียนการเป็นพยานหรือการให้ข้อมูล ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของผูุ้ทธรณ์ที่ต้องการให้เปิดเผยชื่อพยานเพื่อการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยและการคุ้มครองพยานบุคคลกรณีนี้แล้ว เห็นว่าการที่จังหวัดบุรีรัมย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจแสดงให้เห็นถึงพยานตามมาตรา 15 (4) นั้น เหมาะสมแล้ว

คำวินิจฉัย ที่ สค 118/2549

เมื่อพิจารณาถึงสถานะของผู้อุทธรณ์ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตตำบลนาหนองทุ่ม และบุคคลที่เป็นพยานซึ่งส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สำนักงานเทศบาลตำบลนาหนองทุ่มแล้วเห็นว่า การเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงตัวบุคคลที่ให้การเป็นพยานนั้นอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดได้ ตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และหากให้มีการเปิดเผยชื่อพยานก็อาจคาดหมายได้ว่า ภายหน้าประชาชนอาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายได้ ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรมิให้เปิดเผยชื่อและข้อความที่อาจทำให้ล่วงรู้ถึงตัวพยานได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 48/2550

ในการจัดส่งข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทายืนยันว่าได้จัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์ครบถ้วนแล้ว เพียงแต่มีการลบชื่อพยานและบุคคลที่สามออก เพราะบุคคลดังกล่าวมิได้ให้ความยินยอมให้เปิดเผยไว้ก่อน และเพื่อป้องกันอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลผู้ให้ถ้อยคำอันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กรณีตามอุทธรณ์จึงมีข้อพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้วนั้นมีเนื้อหาที่เพียงพอต่อการใช้สิทธิอุทธรณ์การลงโทษ กรณีที่ถูกสอบสวนและตั้งคณะกรรมการดำเนินการทางวินัยหรือไม่

ในการพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้ตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่มีการลบชื่อพยานและบุคคลที่สามที่ผู้อุทธรณ์ได้นำมาประกอบการชี้แจงเปรียบเทียบกับข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาได้จัดส่งเพื่อประกอบการพิจารณาซึ่งไม่มีการลบข้อความใดๆ และได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ซึ่งยื่นต่อนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาด้วยแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปนั้น มีเนื้อหาที่เพียงพอต่อการทำความเข้าใจเพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อุทธรณ์แล้วแม้จะไม่ทราบชื่อของผู้ให้ถ้อยคำและบุคคลที่สามนั้นก็ตาม การเปิดเผยชื่อพยานและบุคคลที่สามมิให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวน รวมทั้งการดำเนินการทางวินัย อาจจะทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ซึ่งจะส่งผลให้ไม่มีผู้ใดกล้าเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อทางราชการในภายภาคหน้า อันจะทำให้ระบบการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินการทางวินัยเรื่องต่างๆ ของทางราชการต้องประสบอุปสรรค และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจทำให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาไม่เปิดเผยชื่อพยานและบุคคลที่สามนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นพ้องด้วย

12. พยานเอกสารหรือหลักฐานและเอกสารประกอบ

คำวินิจฉัย ที่ สค 142/2548

กรณีที่มีการร้องเรียนว่า ผู้อุทธรณ์ประพฤติตนไม่เหมาะสมต่อตำแหน่งหน้าที่ โดยใช้อำนาจหน้าที่ไปในทางมิชอบต่อกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อำเภอบ้านโคกจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมกระทำผิดโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ไปในทางมิชอบจึงถูกดำเนินการทางวินัย ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ดังนี้

1. เอกสารที่กล่าวหาเกี่ยวกับกรณีนำเงินโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กขคจ.) ของหมู่บ้าน ปี 2546 ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว
2. เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อของนาย ช. ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในหลักฐานการจ่ายเงินค่าตอบแทน
3. เอกสารกรณีแจ้งความอันเป็นเท็จต่อเจ้าหน้าที่ในการรับรองนาย ค. เพื่อขอมีบัตรประจำตัวประชาชน

อำเภอบ้านโคกมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้ส่งมอบเอกสารให้กับพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโคก เพื่อเป็นพยานหลักฐานประกอบการดำเนินคดีแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกแล้ว จึงไม่สามารถดำเนินการตามคำขอได้และแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโคก

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งสามรายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากอำเภอบ้านโคก นำเข้ามาในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อรับฟังเป็นพยานในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของอำเภอบ้านโคก การที่อำเภอบ้านโคกจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโคกเพื่อใช้ประกอบการดำเนินคดี โดยที่อำเภอบ้านโคกยังคงมีต้นฉบับหรือสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นอยู่ จึงไม่เป็นเหตุให้อำเภอบ้านโคกพ้นจากการเป็นผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น การที่อำเภอบ้านโคกแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโคก โดยอ้างว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีได้อยู่ในความควบคุมดูแลของอำเภอบ้านโคก แต่อยู่ในความควบคุมดูแลของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านโคก ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงยังไม่ถูกต้องตามนัยของบทบัญญัติมาตราดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐใช้เป็นพยานในการสอบสวนทางวินัยซึ่งการดำเนินการนั้นยังไม่เสร็จสิ้น การจะให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบต่อการสอบสวนการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

คำวินิจฉัย ที่ สค 25/2550

หลักฐานของผู้กล่าวหาตามสำนวนการสอบสวนทางวินัยเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หลักฐานประกอบด้วยเอกสารจำนวน 3 แผ่น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้พิจารณาเปิดเผยหนังสือร้องเรียนจำนวน 2 แผ่นให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นเอกสารที่เขียนด้วยลายมือ บันทึกเหตุการณ์การขึ้นพุดอภิปรายของผู้อุทธรณ์โดยสรุปจำนวน 12 ข้อ โดยข้อความในเอกสารดังกล่าวเป็นข้อความเดียวกับที่ปรากฏในหนังสือร้องเรียนที่สำนักงานคณะกรรมการ สกสค. ได้พิจารณาเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว ดังนั้น การเปิดเผยหลักฐานการกล่าวหาที่เขียนด้วยลายมืออีก 1 แผ่น จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใด สำหรับประเด็นว่าการเปิดเผยเอกสารที่เขียนด้วยลายมืออาจทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลใดได้นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าผู้ร้องเรียนจำต้องรับผิดชอบในข้อร้องเรียนของตน

คำวินิจฉัย ที่ สค 33/2550

ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือเอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยจนถึงองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ประกอบด้วยถ้อยคำพยาน เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รายงานการสอบสวน รายงานการประชุมของ ก.พ.อ. ที่พิจารณาผลการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเพิ่มเติม ซึ่งมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิของตนให้ได้รับความเป็นธรรม และเรื่องนี้ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานทุกคนล้วนเป็นเจ้าของหน้าที่ในองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีหน้าที่ให้ข้อมูลความจริงต่อคณะกรรมการสอบสวน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำวินิจฉัย ที่ สค 84/2550

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และการสอบสวนดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับข้อมูลดังกล่าว จึงมีสิทธิที่จะทราบข้อเท็จจริงในการสอบสวนเพื่อแก้ข้อกล่าวหาและปกป้องผลประโยชน์ของตนตามกฎหมายได้ ดังนั้น รายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรดิตถ์ ผลสรุปการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและให้ออกจากราชการที่เสนอต่อคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรดิตถ์ พร้อมความเห็นของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่อง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยได้

ผนวก ก

คำวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง
(เฉพาะเรื่องที่สำคัญ)

หน้า

คำวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

1. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 2/2549	29
2. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 10/2549	31
3. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 16/2549	33
4. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 43/2549	40
5. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 78/2549	44
6. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 88/2549	49
7. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 95/2549	55
8. คำวินิจฉัยฯ ที่ สค 23/2550	59

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลบางชั้น จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางชั้น จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย [REDACTED] ลูกจ้างประจำโรงพยาบาลบางชั้น

โรงพยาบาลบางชั้นมีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๗.๓๐๑/๘๓๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนโรงพยาบาลบางชั้น คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๗ นาย [REDACTED] ซึ่งเป็นลูกจ้างประจำ โรงพยาบาลบางชั้น ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอบางชั้นว่า เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ เวลาประมาณ ๒๑.๓๐ นาฬิกา ผู้อุทธรณ์ไปที่โรงพยาบาลบางชั้น ได้ตำว่าและชู่จะทำร้ายนายวิชาญ จึงแจ้งความไว้เป็นหลักฐานก่อนแล้วจะไปปรึกษากับผู้บังคับบัญชาและขอให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีภายหลัง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการแจ้งข้อความดังกล่าวเป็นการหมิ่นประมาท

/ผู้อุทธรณ์ ...

หน้า ๑ ใน ๓ หน้า
รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

หน้า ๒ ใน ๓ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๒ /๒๕๕๙

ผู้อุทธรณ์ ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง และการกระทำของนาย[] เป็นการกระทำผิดวินัย จึงได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางชั้น โรงพยาบาลบางชั้นมีคำสั่งที่ ๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย[]ไม่มีความผิดตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน และได้แจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่นาย[]แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าผู้อุทธรณ์ได้ด่าว่าและชู้ช่าทำร้าย นั้น เป็นสิทธิโดยชอบธรรมที่นาย[]ย่อมกระทำได้ เรื่องที่แจ้งความเป็นเรื่องส่วนตัวระหว่างนาย[]กับผู้อุทธรณ์ ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่อย่างใด หากผู้อุทธรณ์เห็นว่านาย[]แจ้งข้อความอันเป็นเท็จ หรือหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ ก็สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีแก่นาย[]ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลบางชั้นซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของนาย[] โรงพยาบาลบางชั้นได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงและแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบนั้น เป็นการเหมาะสมแก่กรณีแล้ว การเปิดเผยรายงานการสอบข้อเท็จจริงตลอดจนบันทึกถ้อยคำพยานในเรื่องนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ อีกทั้งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คำสั่งของโรงพยาบาลบางชั้นที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

หัวหน้าคณะที่ ๔

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐ /๒๕๕๙
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุข
จังหวัดเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นนายแพทย์ระดับ ๓ โรงพยาบาลท่าอิบุญ อำเภอลำลูก จังหวัดเพชรบูรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดและข้อสรุปของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่าบกพร่องต่อหน้าที่ และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์มีบันทึกท้ายคำขอ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากการพิจารณาแก้ไขปัญหในองค์กรยังไม่สิ้นสุด และผู้ขอเป็นคู่กรณีขัดแย้ง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ได้มีการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่าบกพร่องต่อหน้าที่ จังหวัดเพชรบูรณ์มีคำสั่งที่ ๑๗๔๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการและสรุปรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนอต่อผู้ว่าราชการ

/ จังหวัด

หน้า ๑ ใน ๓ หน้า

หน้า ๒ ใน ๓ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๐ /๒๕๕๙

จังหวัดเพชรบูรณ์ ในการนี้ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ได้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ ว่าเพื่อให้การบริหารงานของโรงพยาบาลตำบลทำอัญเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเป็นการแก้ไขปัญหาระหว่างผู้ปฏิบัติงานภายในของโรงพยาบาลทำอัญ จึงเห็นสมควรให้ผู้อุทธรณ์ไปช่วยราชการที่โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ต่อไป ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาสั่งการให้ดำเนินการตามข้อเสนอ โดยให้ย้ายผู้อุทธรณ์ไปปฏิบัติราชการในโรงพยาบาลอื่น แต่ให้โดยสอบถามความประสงค์ก่อน ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่ประสงค์ที่จะไปช่วยราชการแห่งใด แต่ประสงค์จะปฏิบัติงานอยู่ที่เดิม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๑๗๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการร้องเรียนและการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ย่อมมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารเพื่อรักษาสิทธิของตนได้ เว้นแต่หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ที่มีถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ สมควรให้ปกปิดชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องเรียน เพราะการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ปกปิดชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องเรียน

หัวหน้าคณะที่ ๒

(ศาสตราจารย์ คักดี สอนองชาติ)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค จ๑ ๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดคู่สร้าง
จังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง [REDACTED] และนาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนวัดคู่สร้าง จังหวัดสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์
ซึ่งเป็นข้าราชการครูโรงเรียนวัดคู่สร้าง อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ มีหนังสือลงวันที่
๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดคู่สร้าง ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปคัดสำเนา
กรณีโรงเรียนวัดคู่สร้างมีคำสั่งที่ ๒๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการ
สืบสวนข้อเท็จจริง สืบเนื่องจากมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้อุทธรณ์
จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียน
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. บัญชีลงเวลามาปฏิบัติราชการ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเดือนพฤศจิกายน
๒๕๕๘
๔. ใบลาของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม
๒๕๕๘ ถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘
๕. หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานของราชการเพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
๖. บันทึกการชี้แจงการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของนาง [REDACTED] และ
นาย [REDACTED]

โรงเรียนวัดคู่สร้างและผู้อุทธรณ์ทำบันทึกลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ รับและ
ส่งมอบข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๕ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๔ และ ๖
โรงเรียนวัดคู่สร้างมีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ทั้งสอง ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

/ ๑. หนังสือ
หน้า ๑ ใน ๓ หน้า

หน้า ๒ ใน ๓ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค๑๖ /๒๕๔๙

๑. กรณีหนังสือร้องเรียน โรงเรียนวัดคูสร้างได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ว่ามีการร้องเรียนจริงหรือไม่และร้องเรียนเรื่องใดบ้าง เมื่อสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว คณะกรรมการ ได้สรุปประเด็นการร้องเรียนแจ้งเป็นประเด็นข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบ หนังสือร้องเรียน เดิมสรุปประเด็นไม่ได้ครอบคลุม และไม่เหมาะสมที่จะนำออกมาเปิดเผย

๒. ใบลของนาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] โรงเรียนได้สรุปให้ ผู้อุทธรณ์ทั้งสองแล้ว สามารถใช้อ้างอิงได้

๓. บันทึกการชี้แจงการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ไม่สามารถจะนำมา เปิดเผย และผู้อุทธรณ์ลงชื่อรับทราบในหนังสือฉบับนั้นแล้ว

ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารทั้ง ๓ รายการ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ โรงเรียนวัดคูสร้าง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า มีผู้ส่งหนังสือ ร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ รายงานพฤติกรรมของข้าราชการครูโรงเรียนวัดคูสร้าง จำนวน ๒ คน คือ นาง [REDACTED] และนาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ได้ส่ง สำเนาหนังสือนั้นมายังโรงเรียนวัดคูสร้าง ต่อมาโรงเรียนวัดคูสร้างมีคำสั่งที่ ๒๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ขณะที่ผู้อุทธรณ์ขอ ข้อมูลข่าวสารนั้นการสืบสวนยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ แต่ระหว่างอุทธรณ์ปรากฏว่าการสืบสวน ได้เสร็จสิ้นและโรงเรียนวัดคูสร้างได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว โดยให้ตัดเงินเดือนนาง [REDACTED] ๕ % และลดขั้นเงินเดือนนาย [REDACTED] ๑ ขั้น อนึ่ง ในชั้นการพิจารณาของคณะ กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โรงเรียนวัดคูสร้างได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการ เปิดเผยโดยมีหนังสือยืนยันปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามความเห็นเดิม และได้ยืนยันด้วยวาจา ว่า หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ส่งให้โรงเรียนวัดคูสร้างมีการปกปิดชื่อของผู้ร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งโรงเรียน วัดคูสร้างที่ ๒๒/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๘ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และโรงเรียนวัดคูสร้าง ได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ทั้งสองแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและ

/ ได้รับ

หน้า ๓ ใน ๓ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๖ /๒๕๕๙

ได้รับคำสั่งลงโทษ ย่อมมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประโยชน์ในการอุทธรณ์อันเป็นการปกป้องรักษาสิทธิของตนได้ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการตามอุทธรณ์ มีรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ การมาปฏิบัติราชการ และผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้อุทธรณ์ ไม่มีข้อความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น การเปิดเผยจึงไม่กระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลใด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๔ ที่มีถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ซึ่งเป็นเหตุให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและลงโทษผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน แต่เมื่อปรากฏตามคำยืนยันของโรงเรียนวัดคูสร้างว่าหนังสือที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ส่งมา ได้ปิดปิดชื่อผู้ร้องเรียนในหนังสือนั้นไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าสมควรปกปิดชื่อของผู้ร้องเรียนหรือไม่ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้หนังสือฉบับที่มีชื่อผู้ร้องเรียนก็ชอบที่จะขอจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต ๑ ผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้นโดยตรง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนวัดคูสร้าง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๒

(ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สนองชาติ)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙

รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

35

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐ /๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ๕ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ว่า ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก มีคำสั่งที่ ๙/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาศัยข้อเท็จจริงจากสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ประกอบด้วย นาย [REDACTED] นาย [REDACTED] และนาย [REDACTED] แต่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้แสดงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ทราบถึงสถานะและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาเอกสารเพื่อประกอบการโต้แย้ง หรือชี้แจง หรือป้องกันสิทธิของตนในการสอบสวนทางวินัยอันเป็นกระบวนการพิจารณาทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้รับรองสำเนาถูกต้องของเอกสารทุกฉบับด้วย รวม ๗ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. สำเนาสรุปสำนวนการสืบสวน
๓. สำเนาคำให้การของพยานทุกปาก
๔. สำเนาหนังสือตรวจสอบการบริจาดเงินสินไหมที่นาง [REDACTED] ได้รวบรวมจากโรงเรียนต่าง ๆ ในสังกัด ระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ ทุกฉบับ

หน้า ๑ ใน ๔ หน้า

๕. สำเนาสรุปบัญชียอดรวมการรับบริจาคเงินสินามิที่นาง ████████ ได้จัดทำขึ้น
ทั้งหมด

๖. สำเนาทะเบียนรับส่งหนังสือของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ระหว่าง
วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ดังนี้

๖.๑ ทะเบียนรับส่งงานสารบรรณกลาง

๖.๒ ทะเบียนรับส่งกลุ่มอำนวยการ

๖.๓ ทะเบียนรับส่งกลุ่มงานประสานงาน

๗. สำเนาเอกสารประกอบสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๕๗/๗๖ ลงวันที่
๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารอันเป็นข้อมูลดังกล่าวในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่
ผู้อุทธรณ์ขอมานั้นไม่อาจเปิดเผยและสำเนาให้ผู้อุทธรณ์ได้ เพราะขณะนี้อยู่ในระหว่างพิจารณา
ดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งในกระบวนการสอบสวนคณะกรรมการ
สอบสวนจะดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์
ทราบตามกระบวนการสอบสวนอยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก
ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษานครนายก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
นครนายกได้มอบหมายให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับผิดชอบในการรวบรวมเงินบริจาคจากสถานศึกษาต่างๆ
ในสังกัดเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสินามิ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกได้รับการ
ร้องเรียนเกี่ยวกับการรับบริจาคเงินดังกล่าว จึงได้ดำเนินการตรวจสอบพบว่ายอดเงินบริจาคที่ได้รับ
แจ้งจากสถานศึกษาต่างๆ ไม่ตรงกับที่ผู้อุทธรณ์รายงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกจึงมี
คำสั่ง ลับ ที่ ๑๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงใน
เรื่องดังกล่าว ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๕/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗
มีนาคม ๒๕๕๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีกล่าวหาว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ในเรื่องเป็นผู้รับผิดชอบในการรับ รวบรวม เก็บรักษา และนำส่งเงินบริจาคในระหว่างวันที่ ๒๗
ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประมาณวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสินามิ มีผู้บริจาค

เงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๓๐,๕๑๔.๗๕ บาท ได้นำเงินส่งไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิรวมทั้งสิ้นเป็นเงิน ๑๒๑,๕๙๙.๗๕ บาท เงินที่ได้รับบริจาคขาดหายไปจำนวน ๘,๙๑๕ บาท ได้นำหนังสือที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกใส่ไว้ในลิ้นชักตู้ส่งหนังสือเพื่อแจ้งไปยังโรงเรียนในสังกัดให้ตรวจสอบจำนวนเงินที่โรงเรียนบริจาคมาออกจากลิ้นชักตู้ส่งหนังสือเพื่อไม่ให้หนังสือดังกล่าวส่งถึงโรงเรียน และไปขอรับหนังสือดังกล่าวคืนจากผู้รับหนังสือดังกล่าวไปแล้ว ไม่ส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับการรับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิให้แก่ผู้รับมอบงานตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ส่งมอบงาน และไม่ส่งเอกสารดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริง ขณะนี้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ โดยอยู่ในชั้นการแจ้ง และอธิบายข้อกล่าวหา (สว.๒) ให้ผู้ถูกร้องทราบ ผู้ถูกร้องเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมและถูกกลั่นแกล้งจึงร้องขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นมูลในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องทั้ง ๗ รายการ ดังกล่าว เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและความถูกต้องของเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกับเอกสารหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของผู้ถูกร้อง แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถูกร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ลับ ที่ ๑๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นมูลให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้อง แม้การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าวยังอยู่ระหว่างดำเนินการ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง รายการที่ ๔ หนังสือตรวจสอบการบริจาคเงินสึนามิที่นาง [REDACTED] ได้รวบรวมจากโรงเรียนต่างๆ ในสังกัดระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึง ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ ทุกฉบับ รายการที่ ๕ สรุปบัญชียอดรวมการรับบริจาคเงินสึนามิที่นาง [REDACTED] ได้จัดทำขึ้นทั้งหมด รายการที่ ๖ ทะเบียนรับส่งหนังสือของงานสารบรรณกลาง กลุ่มอำนวยการและกลุ่มงานประสานงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายก ระหว่างวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ และรายการที่ ๗ เอกสารประกอบสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับ ไม่มีผลกระทบต่อสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ถูกร้องเพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้ถูกร้องทราบจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกร้องในการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาได้อย่างชัดเจน โดยผู้ถูกร้องสามารถตรวจสอบเอกสารหลักฐานในสำนวนการสืบสวนว่า มีข้อมูลถูกต้องตรงกันกับข้อมูลของผู้ถูกร้องหรือไม่ และยังเป็น

ผลดีต่อการสอบสวนที่อาจทำให้การสอบสวนได้ข้อสรุปที่ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สรุปสำนวนการสืบสวน (รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง) และรายการที่ ๓ คำให้การของพยานทุกปาก เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยสำนวนการสืบสวนและคำให้การของพยาน อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้เว้นแต่คำให้การของผู้อุทธรณ์เองสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครนายกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์ เว้นแต่คำให้การของผู้อุทธรณ์ให้เปิดเผยพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

หัวหน้าคณะที่ ๑

(ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ)

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

**รวมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ
คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์**

39

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕ ๖ / ๒๕๕๙

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการต่างประเทศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย [REDACTED] ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์กับพวกร้องเรียนต่ออธิบดีกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ ให้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย [REDACTED] กงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

กระทรวงการต่างประเทศ มีหนังสือ ที่ กต ๐๒๐๒/๔๕๖๖ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นคู่กรณีตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นการดำเนินการภายในของฝ่ายปกครองตามมาตรา ๒๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และเป็นดุลพินิจโดยแท้ของฝ่ายปกครองในการพิจารณาข้อวินิจฉัยและความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง อีกทั้งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นเอกสารลับของทางราชการตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๙ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของ

 /กระทรวงการ...
หน้า ๑ ใน ๔ หน้า